

denne Paragraph, og fra Andres Side der ſaldne Øtringer, at Meningen af Paragraphen er den, at der ſkal kunne ydes 4 pCt. Rente-garanti for den første Halvdeel af den beviſligt anvendte Anlægſcapital, det vil ſige for den Deel af ſamme, ſom man tænker ſig optagen ved Hjælp af Prioritetslaan, ſaa at den Indtægt, ſom Jernbanerne maatte afgive, forlobsd anvendes til Dækning af Renterne, og det altsaa kun bliver for det Manglende, at Statens Garanti indtræder. Redactionen er, ſom ſagt, uheldig, og det har ikke været Udvalget uwitterligt, at der maaskee kunde reifes Tvivl med Henſyn til denne Beſtemmelse, men i Be-
 tragtniſng af Udtalelſerne i det andet Thing og i Forventning om, at Indenrigsminiſteren ogſaa her vil udtale ſig om den omtalte Paragraphs virkelige Mening og Betydning, har Udvalget ikke troet, at man af Henſyn til dens Uklarhed burde lade Lovforſlaget vandre tilbage til det andet Thing og derved udfætte det for de mange Omſkiſtelſer, der ere uberegnelige. Jeg ſkal endnu kun bemærke, at, for det Tilfælde, at det ſjællandske Jernbanefſelskab maatte erholde Conceſſion paa de i § 1 a eller § 1 b om-
 handlede Baner — det vil ſige: enten paa en Bane fra Ringſted til et Punkt i Sydsjælland eller paa Øſtbanen —, og tillige i Forbindelſe dermed ogſaa maatte overtage Udførelſen af Falſterbanen, hjemler Lovforſlagets § 7. Selskabet Uopſigeligheſd af dets nuværende Contract indtil den første Januar 1896, det vil ſige en Forlængelſe af dets contractmæſſige Rettigheder i et Tidſrum af 15 Aar ud over den i Loven af 27de Februar 1852 faſtſatte Tid. Der tør ſaaledes viſtnok paa Lovforſla-
 gets nuværende Aſſattelſe ſtøttes et ſtærkt Haab om, at vort Jernbaneyſtem nu virkelig vil blive udviklet, og det i forſkjellige Retninger. Udvalget har derfor ogſaa i det Hele troet at burde indſtille Lovforſlaget til Landsthingets uforandrede Vedtagelſe.

Indenrigsminiſteren: Jeg ſkal først ſtafſte, at den ærede Drdfører har opſattet og gengivet mine Udtalelſer i det andet Thing om § 6 meget rigtigt. Jeg troer at kunne udtale ikke alene paa egne, men ogſaa paa enhver kommende Indenrigsminiſters Begne, at

det ikke vil kunne falde Indenrigsminiſteren ind at anvende den Bemyndigelſe, ſom Ordhyden i Lovforſlagets § 6 giver ham, til at garantere den ſidſte Deel af Anlægſcapitalen, hvorved Indenrigsminiſteren jo vitterligt vilde omgaae, hvad der er tilſigtet ved Beſtemmelſen, idet en Garanti for den ſidſte Deel af Anlægſcapitalen dog i Virkeligheden vilde ſige det Samme ſom en Garanti for den fulde Anlægſcapital. Den ærede Drdførers Bemærkninger om den mindre heldige Redaction af § 6 ſkal jeg ikke imødegaae. Jeg har ikke conciperet Paragraphen; den er tildeels bleven til ved Vedtagelſen af Under-
 ændringsforſlag, ſom ere blevene ſkudte ind ved tredje Behandling i det andet Thing, og dette turde vel kunne tjene til Undſkyldning for dens mindre heldige Aſſattelſe. Naar den ærede Drdfører gjorde en lignende Bemærkning med Henſyn til Tilføiſelſen til Lit. c. i § 1 om, at Banen eventuelt kan føres over Møen og Falſter, da haaber jeg, at den ærede Drdfører vil erkende, at denne Tilføiſelſe, der ogſaa er kommen ind ved et Underændringsforſlag ved tredje Behandling, i ethvert Tilfælde er meget uſkyldig. Jeg ſkal endnu kun udtale mig om, hvilken Betydning jeg tillægger den Præmie, ſom i Lovforſlaget er lovet det ſjællandske Jern-
 banefſelskab, forſaa vidt det vil føre Banen videre end til Bordingborg. Jeg troer ikke, at det vil have nogen ſtor Betænkelighed at indrømme det ſjællandske Jernbanefſelskab en ſaadan For-
 længelſe af dets Uopſigeligheſd af Henſyn til den Mulighed, at Staten ſelv kunde blive tilbøielig til at drive diſſe Baner, og heller ikke af Henſyn til, at Staten ved at benytte ſin Opſigelſeſret kunde ſøge paa anden Maade at ſtaffe ſig en pecuniær Binding. For mig har denne Forlængelſe af Uopſigeligheſden derimod i en anden Henſeende en meget ſtor Betydning, hvorfor jeg ogſaa troer, at det vil være nød-
 vendigt at benytte den med megen Forſigtighed. Den har ſtor Betydning derved, at man derved tillige udſkyder det Tidſpunkt, til hvilket man paa andre Punkter vilde kunne opnaae en heldigere Stilling for Staten overfor det ſjællandske Jernbanefſelskab. Hvad jeg i dette Dieblik nærmest har for Die i ſaa Henſeende, er Statens meget begrændſede Indflydelſe paa Faſtſættelſen af Poſttog paa den ſjællandske Jernbane. Jeg